

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תשובה מכפרת על עבירות קלות על עשה ועל לא תעשה.												
השתא על לא תעשה מכפרת, על עשה מיבעיא?												
הכי קאמר: על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה.	רב יהודה:											
ועל לא תעשה גמור לא?												
אלו הן קלות - עשה ולא תעשה, חוץ (שמות כ) מלא תשא	ורמינהו:											
לא תשא וכל דדמי ליה.												
כל שהוא מלא תשא ולמטה - תשובה מכפרת, מלא תשא ולמעלה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפך	תא שמע, רבי יהודה:											
לא תשא וכל דדמי ליה.												
לפי שנאמר בחורב תשובה ונקא, יכול אף לא תשא עמהן - תלמוד לומר (שמות לד) לא ינקה. יכול אף שאר חייבי לאוין כן - תלמוד לומר את שמו - שמו הוא דאינו מנקה, אבל מנקה שאר חייבי לאוין	תא שמע:											
תנאי היא												
על מה תשובה מכפרת - על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה, ועל מה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר - על כריתות ועל מיתות בית דין, ועל לא תעשה גמור.	דתנאי:											
לפי שנאמר בחורב תשובה ונקא	אמר מר:											
מנא לן?												
אי אפשר לומר נקה שכבר נאמר לא ינקה, ואי אפשר לומר לא ינקה שכבר נאמר נקה. הא כיצד? מנקה הוא לשבין, ואינו מנקה לשאינן שבין.	דתנאי, רבי אלעזר:											
שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש?	שאל רבי מתיא בן חרש את רבי אלעזר בן עזריה ברומי:											
שלשה הן, ותשובה עם כל אחד ואחד:	אמר: [אלעזר בן עזריה]											
עבר על עשה ושב - אינו זז משם עד שמוחלין לו, שנאמר (ירמיהו ג) שובו בנים שובבים.												
עבר על לא תעשה ועשה תשובה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר שנאמר (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם.												
עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה - תשובה ויום הכפורים תולין, ויסורי ממרקין, שנאמר (תהלים פט) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם												
אבל מי שיש חילול השם בידו - אין לו כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכפורים לכפר, ולא ביסורין למרק. אלא כולן תולין, ומיתה ממרקת, שנאמר (ישעיהו כב) ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותן.												
היכי דמי חילול השם?												
כגון אנא. אי שקילנא בישראל מטבחה ולא יהיבנא דמי לאלתר.	רב:											
לא שנו אלא באתרא דלא תבעי, אבל באתרא דתבעי - לית לן בה.	אביי:											
ומתא מחסיא אתרא דתבעי הוא.	רבינא:											
אביי כדשקיל בישראל מתרי שותפי יהיב זוזא להאי וזוזא להאי, והדר מקרב להו גבי הדדי, ועביד חושבנא.	[אביי]											
כגון אנא דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין.	רבי יוחנן:											
כל שחביריו מתביישין מחמת שמועתו	יצחק דבי רבי ינאי:											
היכי דמי												
כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלגיא.	רב נחמן בר יצחק:											

statement-מִימְרָא ⚡ קוּשְׁיָא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית וסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	יומא-יום הכפורים
פז	◊	!									אביי - כדתיא:	(דברים ו) ואהבת את ה' אלהיך - שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה. או להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה - ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר (ישעיהו מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.
פז	◊	!										אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה, ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אוי לו לפלוני שלמד תורה, אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה - ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכין ועליו הכתוב אומר (יחזקאל לו) באמר להם עם ה' אלה ומארכו יצאו.
פז	◊										רבי חמא ברבי חנינא:	גדולה תשובה שמביאה רפאות לעולם, שנאמר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה.
פז	◊										רבי חמא ברבי חנינא רמי:	כתיב שובו בנים שובבים, דמיקרא שובבים אתם, וכתיב ארפא משובתיכם. לא קשיא כאן - מאהבה, כאן - מיראה.
פז	◊										רב יהודה רמי:	כתיב (ירמיהו ג) שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם וכתיב (ירמיהו ג) כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחז מעיר ושנים ממשפחה - לא קשיא, כאן - מאהבה או מיראה, כאן - על ידי יסורין.
פז	◊										רבי לוי:	גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך.
פז	◊										רבי יוחנן:	גדולה תשובה שדוחה את לא תעשה שבתורה, שנאמר (ירמיהו ג) לאמר הן ישלח אש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם ה'.
פז	◊										רבי יונתן:	גדולה תשובה שמביאה את הגאולה, שנאמר (ישעיהו נט) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב. מה טעם ובא לציון גואל - משום דשבי פשע ביעקב.
פז	◊										ריש לקיש:	גדולה תשובה, שזדונות נעשות לו כשגגות, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך. הא עון מזיד הוא, וקא קרי ליה מכשול.
פז	⚡										איני?	
פז	◊	⚡									והאמר ריש לקיש:	גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות, שנאמר (יחזקאל לג) ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה.
פז	◊	!									לא קשיא כאן - מאהבה, כאן - מיראה.	
פז	◊										רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:	גדולה תשובה שמארכת שנותיו של אדם, שנאמר (יחזקאל יח) ובשוב רשע מרשעתו הוא יחיה.
פז	◊										רבי יצחק, אמרי במערבא משמיה דרבה בר מרי:	בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם, מקניט את חבריו בדברים - ספק מתפייס הימנו ספק אין מתפייס הימנו, ואם תאמר מתפייס הימנו - ספק מתפייס בדברים ספק אין מתפייס בדברים. אבל הקדוש ברוך הוא, אדם עובר עבירה בסתר - מתפייס ממנו בדברים, שנאמר (הושע יד) קחו עמכם דברים ושובו אל ה', ולא עוד אלא שמחזיק לו טובה, שנאמר וקח טוב, ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים, שנאמר (הושע יד) ונשלמה פרים שפתינו. שמא תאמר פרי חובה - תלמוד לומר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה.
פז	■										תניא, היה רבי מאיר אומר:	גדולה תשובה, שבשביל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כולו, שנאמר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו. מהם לא נאמר, אלא ממנו.
פז	^										היכי דמי בעל תשובה?	
פז	◊	!									רב יהודה:	כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה וניצל הימנה
פז											מחוי רב יהודה:	באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום.
פז	⚡										רב יהודה: רב רמי:	כתיב (תהלים לב) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתיב (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח
פז	◊	!	♦								[רב]	לא קשיא: הא בחטא מפורסם, הא - בחטא שאינו מפורסם.
פז	◊	!	♦								רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמן:	כאן - בעבירות שבין אדם לחבירו, כאן - בעבירות שבין אדם למקום.
פז	◊										תניא, רבי יוסי בר יהודה:	אדם עובר עבירה פעם ראשונה - מוחלין לו, שניה - מוחלין לו, שלישית - מוחלין לו, רביעית - אין מוחלין לו, שנאמר (עמוס ב) כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ואומר (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.
פז											מאי ואומר?	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא: הני מילי - בציבור, אבל ביחיד - לא												
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.	תא שמע:											
עבירות שהתודה עליהן יום הכפורים זה - לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר, ואם שנה בהן - צריך להתודות יום הכפורים אחר, ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן - עליו הכתוב אומר (משלי כו) ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו.	תנו רבנן: [ת"ק]											
כל שכן שהוא משובח, שנאמר (תהלים נא) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד. - כדרב הונא	רבי אליעזר בן יעקב:											
אלא מה אני מקיים ככלב שב על קאו וגו'												
כרב הונא												
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:											
הותרה לו סלקא דעתך?												
אלא אימא: נעשית לו כהיתר.												
וצריך לפרוט את החטא, שנאמר (שמות לב) אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב דברי רבי יהודה בן בבא.	[רבי יהודה בן בבא]											
אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.	רבי עקיבא:											
אלא מהו שאמר משה ויעשו להם אלהי זהב												
כדרבי ינאי.												
אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, כסף וזהב שהרבית להם לישראל עד שאמרו די - גרם להם שיעשו אלהי זהב.	דאמר רבי ינאי:											
שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל, משה ודוד.												
יכתב סורחני, שנאמר (במדבר כ) יען לא האמנתם בי להקדישני.	משה אמר:											
אל יכתב סורחני, שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.	דוד אמר:											
משל דמשה ודוד למה הדבר דומה? לשתי נשים שלקו בבית דין, אחת קלקלה ואחת אכלה פגי שביעית, אמרה להן אותה שאכלה פגי שביעית: בבקשה מכם, הודיעו על מה היא לוקה, שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה. הביאו פגי שביעית ותלו בצוארה, והיו מכריזין לפניו ואומרים: על עסקי שביעית היא לוקה.												
מפרסמין את החנפין מפני חילול השם, שנאמר (יחזקאל ג) ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי ממשול לפניו.												
תשובת המוחלטין מעכבת הפורענות, ואף על פי שנחתם עליו גזר דין של פורענות.												
שלות רשעים סופה תקלה												
והרשות מקברת את בעליה												
ערום נכנס לה וערום יצא ממנה, ולואי שתהא יציאה כביאה.												
רב כי הוה נפיק למידן דינא אמר הכי: בצבו נפשיה לקטלא נפיק, וצבו ביתיה לית הוה עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.	[רב]											
רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי: צבו נפשיה לקטלא נפיק. וצבו ביתיה לית הוה עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.	[רבא]											
וכי הוי חזי אמבוהא אבתריה אמר: (איוב כ) אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו.	[רבא]											
רב זוטרא כי הוה מכתפי ליה בשבתא דריגלא הוה אמר (משלי כז) כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דודור.	[רב זוטרא]											
(משלי יח) שאת פני רשע לא טוב - לא טוב להם לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה, לא טוב לו לאחאב שנושאו לו פנים בעולם הזה שנאמר (מלכים א' כא) יען כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו.												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא												
(משלי יח) להטות צדיק במשפט - טוב להם לצדיקים שאין נושאים להם פנים בעולם הזה, טוב לו למשה שלא נשאו לו פנים בעולם הזה, שנאמר (במדבר כ) יען לא האמנתם בי להקדישני, הא אילו האמנתם בי - עדיין לא הגיע זמנם ליפטר מן העולם.												
אשריהם לצדיקים, לא דיין שהן זוכין אלא שמזכין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. שכמה בנים היו לו לאהרן שראויין לישרף כנדב ואביהוא, שנאמר (ויקרא י) הנותרם אלא שעמד להם זכות אביהם.												
אוי להם לרשעים, לא דיין שמחייבין עצמן אלא שמחייבין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. הרבה בנים היו לו לכנען שראויין ליסמך, כטבי, עבדו של רבן גמליאל, אלא שחובת אביהם גרמה להן.												
כל המזכה את הרבים - אין חטא בא על ידו, וכל המחטיא את הרבים - כמעט אין מספיקין בידו לעשות תשובה.												
כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו												
מאי טעמא												
כדי שלא יהא הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן, שנאמר (תהלים טז) כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת.												
וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה												
שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידיו בגיהנם, שנאמר (משלי כח) אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו.												
האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב.												
למה לי למימר אחטא ואשוב אחטא ואשוב תרי זימני?												
כדרב הונא אמר רב												
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.												
הותרה לו סלקא דעתך?												
אלא: נעשית לו כהיתר.												
אחטא ויום הכפורים מכפר - אין יום הכפורים מכפר.												
לימא מתניתין דלא כרבי												
על כל עבירות שבתורה, בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה יום הכפורים מכפר												
אפילו תימא רבי, אגב שאני.												
עבירות שבין אדם למקום וכו'.												
רמי ליה רב יוסף בר חבו לרבי אבהו:												
[רבי אבהו]												
ואם לה' יחטא איש מי יתפלל לו?												
הכי קאמר: אם יחטא איש ופללו - אלהים ימחול לו, ואם לה' יחטא איש - מי יתפלל בעדו, תשובה ומעשים טובים.												
כל המקניט את חברו, אפילו בדברים - צריך לפייסו, שנאמר (משלי ו) בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך נוקשת באמרי פיך עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכך רעך לך התרפס ורהב רעיו. אם ממון יש בידך - התר לו פסת יד, ואם לאו - הרבה עליו ריעים. אמר רב חסדא: וצריך לפייסו בשלש שורות של שלשה בני אדם, שנאמר (איוב לג) ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי.												
כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים, שנאמר (בראשית ג) אנא שא נא ועתה שא נא. ואם מת - מביא עשרה בני אדם, ומעמידן על קברו, ואומר: חטאתי לה' אלהי ישראל ולפלוני שחבלתי בו.												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי ירמיה הוה ליה מילתא אבא בהדיה, אזל איתבי אדשא דרבי אבא. בהדי דשדיא אמתיה מיא מטא זרזיפי דמא ארישא.												
עשאוני כאשפה, קרא אנפשיה (תהלים קיג) מאשפת ירים אביון.	אמר: [רבי ירמיה]											
שמע רבי אבא ונפיק לאפיה												
השתא צריכנא למיפק אדעתך, דכתיב לך התרפס ורהב רעך.	אמר ליה: [רבי אבא]											
רבי זירא, כי הוה ליה מילתא בהדי איניש הוה חליף ותני לקמיה ומציא ליה, כי היכי דנתי וניפוק ליה מדעתיה.	[רבי זירא]											
רב הוה ליה מילתא בהדי ההוא טבחה - לא אתא לקמיה. במעלי יומא דכפורי אמר איהו: איזיל אנא לפיוסי ליה.	[רב]											
פגע ביה רב הונא אמר ליה - להיכא קא אזיל מר? - אמר ליה לפיוסי לפלניא. אמר: אזיל אבא למיקטל נפשא.	[רב הונא]											
אזל וקם עילויה, הוה יתיב וקא פלי רישא, דלי עיניה וחזייה, אמר ליה: אבא את זיל, לית לי מילתא בהדך בהדי דקא פלי רישא אישתמיט גרמא, ומחיה בקועיה, וקטליה.												
רב הוה פסיק סידרא קמיה דרבי, עייל אתא רבי חייא - הדר לרישא, עייל בר קפרא - הדר לרישא. אתא רבי שמעון ברבי - הדר לרישא. אתא רבי חנינא בר' חמא, אמר: כולי האי נהדר וניזיל? לא הדר.												
איפקיד רבי חנינא												
אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי דכפורי, ולא איפייס.	[רב]											
והיכי עביד הכי?												
כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים	והאמר רבי יוסי בר חנינא:											
רב שאני.												
ורבי חנינא היכי עביד הכי?												
כל המעביר על מדותיו - מעבירין לו על כל פשעין	והאמר רבא:											
אלא, רבי חנינא חלמא חזי ליה לרב דזקפיהו בדיקלא												
דכל דזקפיהו בדיקלא רישא הוי.	וגמירי											
שמע מינה בעי למעבד רשותא. ולא איפייס, כי היכי דליזיל ולגמר אורייתא בבבל.	אמר: [רבי חנינא]											
מצות וידוי ערב יום הכפורים עם חשכה. אבל אמרו חכמים: יתודה קודם שיאכל וישתה, שמא תטרף דעתו בסעודה. ואף על פי שהתודה קודם שאכל ושתה - מתודה לאחר שיאכל וישתה, שמא אירע דבר קלקלה בסעודה. ואף על פי שהתודה ערבית - יתודה שחרית, שחרית - יתודה במוסף, במוסף - יתודה במנחה, במנחה - יתודה בנעילה.	תנו רבנן:											
והיכן אומרו?												
יחיד אחר תפלתו, ושליח צבור אומרו באמצע.												
מאי אמר?												
אתה יודע רזי עולם.	רב:											
ממעמקי הלב.	שמואל:											
ובתורתך כתוב לאמר.	לוי:											
רבון העולמים.	רבי יוחנן:											
כי עונותינו רבו מלמנות וחטאתינו עצמו מספר.	רבי יהודה:											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלהי, עד שלא נוצרתי איני כדאי עכשיו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רצון מלפניך שלא אחטא ומה שחטאתי מרוק ברחמיך אבל לא על ידי יסורי.	רב המנונא:											פז:
והיינו וידויא דרבא כולה שתא. ודבר המנונא זוטא ביומא דכפורי.												פז:
לא אמרן אלא דלא אמר אבל אנחנו חטאנו. אבל אמר אבל אנחנו חטאנו - תו לא צריך.	מר זוטרא:											פז:
הוה קאימנא קמיה דשמואל, והוה יתיב, וכי מטא שליחא דצבורא ואמר אבל אנחנו חטאנו קם מיקם.	דאמר בר המדורי:											פז:
שמע מינה: עיקר וידוי האי הוא.	אמר: [בר המדורי]											פז:
בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאין את כפיהן ארבעה פעמים ביום, בשחרית במוסף במנחה ובנעילת שערים. ואלו הן שלשה פרקים: בתעניות, ובמעמדות, וביום הכפורים.	תנן התם:											פז:
מאי נעילת שערים?												פז:
צלולת יתירתא	רב:											פז:
מה אנו מה חיינו.	שמואל:											פז:
אור יום הכפורים מתפלל שבע ומתודה, בשחרית מתפלל שבע ומתודה, במוסף מתפלל שבע ומתודה, במנחה מתפלל שבע ומתודה, בנעילה מתפלל שבע ומתודה.	מיתיבי:											פז:
יום הכפורים עם חשיכה מתפלל שבע ומתודה וחותר בוידי, דברי רבי מאיר	ותו תניא: [רבי מאיר]											פז:
מתפלל שבע, ואם רצה לחתום בוידי - חותם.	חכמים:											פז:
תיובתא דשמואל תיובתא.												פז:
עולא בר רב נחית קמיה דרבא, פתח באתה בחרתנו וסיים כמה אנו מה חיינו ושכחיה.	[רבא]											פז:
ויחיד אומרה אחר תפלתו.	רב הונא בריה דרב נתן:											פז:
תפלת נעילה פוטר את של ערבית.	רב:											פז:
רב לטעמיה												פז:
צלולת יתירה היא	דאמר: [רב]											פז:
וכיון דצלי ליה - תו לא צריך.												פז:
ומי אמר רב הכי?												פז:
הלכה כדברי האומר תפלת ערבית רשות	והאמר רב:											פז:
לדברי האומר חובה קאמר.												פז:
אור יום הכפורים מתפלל שבע ומתודה, שחרית שבע ומתודה, מוסף שבע ומתודה, בנעילה מתפלל שבע ומתודה, ערבית מתפלל שבע מעין שמונה עשרה.	מיתיבי: [ת"ק]											פז:
מתפלל שמונה עשרה שלימות, מפני שצריך לומר הבדלה בחונן הדעת.	רבי חנינא בן גמליאל משום אבותיו:											פז:
תנאי היא												פז:
כל חייבי טבילות טובלין כדרכן ביום הכפורים. נדה ויולדת טובלות כדרכן בליל יום הכפורים. בעל קרי טובל והולך עד המנחה.	דתניא: [רבנן]											פז:
כל היום כולו.	רבי יוסי:											פז:
הזב והזבה המצורע והמצורעת ובוועל נדה וטמא מת - טובלין כדרכן ביום הכפורים. נדה ויולדת טובלות כדרכן בליל יום הכפורים. בעל קרי טובל והולך כל היום כולו.	ורמיהו: [רבנן]											פז:
מן המנחה ולמעלה אין יכול לטבול.	רבי יוסי:											פז:
לא קשיא, הא - דצלי תפלת נעילה, הא - דלא צלי.												פז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי דצלי - מאי טעמיהו דרבנן?												ז
טבילה בזמנה מצוה.	קא סברי רבנן:											ז
מכלל דרבי יוסי סבר לאו מצוה?												ז
הרי שהיה שם כתוב על בשרו הרי זה לא ירחץ ולא יסוך ולא יעמוד במקום הטנופת, נזמנה לו טבילת מצוה - כורך עליו גמי ויורד וטובל.	והתניא: [רבנן]											ז
יורד וטובל כדרכו, ובלבד שלא ישפשף.	רבי יוסי:											ז
וקיימא לן דבטבילה בזמנה מצוה פליג.												ז
ההיא רבי יוסי בר יהודה היא.												ז
דיה לטבילה שתהא באחרונה.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה:											ז
הרואה קרי ביום הכפורים - יורד וטובל, ולערב ישפשף.	תנו רבנן:											ז
לערב? מאי דהוה הוה												ז
אלא אימא: מבערב ישפשף.												ז
הרואה קרי ביום הכפורים - עונותיו מחולין לו.	תני תנא קמיה דרב נחמן:											ז
עונותיו סדורין	והתניא:											ז
מאי סדורין - סדורין לימחל.												ז
הרואה קרי ביום הכפורים - ידאג כל השנה כולה, ואם עלתה לו שנה - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.	תנא דבי רבי ישמעאל:											ז
תדע, שכל העולם כולו רעב והוא שבע.	רב נחמן בר יצחק:											ז
מפיש חי, סגי ומסגי.	כי אתא רב דימי:											ז
הדרן עלך יום הכפורים וסליקא לה מסכת יומא												ז